

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion**Indexat la:
0111/04****Opera suspicionată (OS)
Suspicious work****Opera autentică (OA)
Authentic work**

OS | MASTACAN, O. Pedeapsa capitală în dreptul românesc. Pref: MOLNAR, I. București: Universul juridic. 2010.

OA | POENARU, I. Pedeapsa cu moartea „pro” sau „contra”? București: Lumina Lex. 1994.

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion

p.15:01 – p.17:17

p.04:01 – p. 06:26

p.35:27 – p.40:12

p.75:05 – p. 79:25

p.53:01 – p.56:20

p.84:01 – p. 88:06

p.59:01 – p.63:06

p.99:01 – p.103:17

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la www.plagiate.ro**Precizare:**

Prin notația p.15:01 – p.17:17 se înțelege că fragmentul de text preluat fără indicarea provenienței în opera suspicionată este cuprins integral între rândul 01 al pag.15 și rândul 17 al pag.17.

DR. IULIAN POENARU

PEDEAPSA CU MOARTEA

"pro" sau "contra"?

Editura LUMINA LEX
Bucuresti
1994

CAPITOLUL III

EVOLUTIA CONCEPTIILOR PRIVIND PEDEAPSA CU MOARTEA

1. Diferite concepții până la Beccaria

În antichitate, unii gânditori au justificat represiunea ca fiind un instrument al statului. Platon, de exemplu, considera condamnarea la moarte și executarea infractorilor ca folositoare statului prin exemplul dat celor răi. În *De legibus*, el prescria pedeapsa capitală pentru concușiune, oricare ar fi fost suma de a cărei însușire un individ se făcea vinovat, pentru medicul care cu intenție omora sau încerca să omoare animalele sau albinele altuia, precum și pentru cel care caută să facă rău prin farmece.

În Roma antică, Aulus Gellius, Caton și alți doctrinari se pronunțau pentru pedeapsa cu moartea. Însuși Seneca, autor al lucrării *De clementia*, în care susținea blîndețea pedepselor, se afirmă în *De ira* ca partizan al pedepsei cu moartea: "*interim optimum misericordiae genus est occidere*"¹³, idee care va fi reluată peste câteva secole de Nietzsche în *Așa vorbit-a Zarathustra*. Cicero, nu numai că era pentru pedeapsa cu moartea pe care el însuși o obținuse pentru trădătorii

13 Uneori cel mai bun gen de milostivire este uciderea

republicii, dar admira supliciuul executării acestei pedepse pentru paricizi, edictat de Legea Pompeia, prin care vinovatul era lipsit de elementele necesare existenței omului: apa, aerul și pământul. Cezar, pe care Salustius îl numește sugrumătorul republicii romane, a combătut totuși pedeapsa cu moartea. Practicienii dreptului roman au încercat uneori să înlăture pedeapsa cu moartea pentru cel de-al treilea furt comis de aceeași persoană, considerând că nu s-ar fi săvârșit decât o singură infracțiune. În această tendință de îndulcire a pedepselor, Carrara și Civoli¹⁴ au găsit originea teoriei infracțiunilor continuate, necunoscută dreptului roman, dar existentă în dreptul penal modern.

Concepții ale dreptului natural, dezvoltate pe baze teologice, au justificat arbitrarul judiciar, cruzimea pedepselor și practica intensă a pedepsei cu moartea în statele Evului Mediu. Comentatorii și juriștii practicieni au promovat, ei înșiși asemenea concepții. În *Sententiarum receptarum*, Iulius Clarus a pledat pentru necruțătoarea exterminare a ereticilor. Prospero Farrinaccius s-a pronunțat, de asemenea, pentru o intransigentă atitudine față de erezie și blasfemie, fiind el însuși un fervent adept al torturii, iar Benedict Carpzow, judecător și profesor la Universitatea din Leipzig, a rămas cunoscut în istoria dreptului penal, cu toate încercările contemporane de a-l reabilita, ca un adept fanatic al pedepsei cu moartea.

Se fac cunoscute și unele tendințe timide în scopul moderării pedepselor și chiar al limitării sferei de aplicare a pedepsei cu moartea. Unii juriști și chiar membrii ai clerului susțin o procedură denumită *interccesio* constând într-o cale de apel împotriva pedepselor capitale aplicate, în vederea comutării acestora. În prima jumătate a secolului al XVI-lea, Mathieus combate pedeapsa cu moartea pentru furtul

14 Deși autorii vorbesc de infracțiuni continui, ei se referă în realitate la infracțiuni continuate.